

Correctionele rechtbank Gent, 13 mei 2015, 28ste kamer

Not.nr. : GE37.LA.80336-14SW5

heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 28 januari 2015, waarbij de in verdenking gestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

tegen:

1. C. G., geboren te Eger (Hongarije) op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, maar ingeschreven te Hongarije, (...)

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van de Heer Onderzoeksrechter J. C. d.d. 10/10/2014, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 29/10/2014 en 28/10/2014 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;
2. C. S. E., geboren te Eger (Hongarije) op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, maar ingeschreven te Hongarije, (...), doch soms aan te treffen in (...), van Hongaarse nationaliteit
3. L. M., geboren te Kunhegyes (Hongarije) op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, maar ingeschreven te Hongarije, (...) doch soms aan te treffen in (...), van Hongaarse nationaliteit

VERDACHT VAN :

A. De eerste, de tweede en de derde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare

toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang
met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt
met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

met name ten aanzien van

K. D. (°...), Te Gent in de periode van 01/03/2014 tot 10/10/2014

K. M. (°...), Te Gent in de periode van 01/08/2014 tot 10/10/2014

U. B. (°...), Te Gent in de periode van 22/03/2014 tot 06/07/2014

B. De derde

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt

met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

met name ten aanzien van

- L. B. (°...), Te Gent in de periode van 14/11/2014 tot 24/11/2014

C. De derde

Op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd

met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid

met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang

met name ten aanzien van

- R. E. (°...), Te Gent in de periode van 01/09/2013 tot op 18/12/2014

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld mevrouw B. I., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Hongaarse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 april 2015.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 15 april 2015.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 april 2015

de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer P. C.,
substituut-procureur des Konings;

de beklaagde, C. G., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en
bijgestaan door meester T. G., advocaat te (...);

de beklaagde, C. S. E., in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en
bijgestaan door meester S. V., advocaat te (...);

de beklaagde, L. M., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door zijn raadsman
meester T. G., advocaat te (...), die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 29 april 2015.

De zaak werd op de terechtzitting van 29 april 2015 in zijn geheel hernomen door de huidige
samenstelling van de zetel.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 29 april 2015:

het openbaar ministerie, bij monde van mevrouw A. L., substituut-procureur des Konings;

de beklaagde, C. G., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en
bijgestaan door meester T. G., advocaat te (...);

de beklaagde, C. S. E., in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en
bijgestaan door meester S. V., advocaat te (...);

de beklaagde, L. M., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en
bijgestaan door meester T. G., advocaat te (...).

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

A. FEITEN

Op 22 september 2014 werd de politie gecontacteerd door K. M., uitbater van de vitrinebar "B.", met de melding dat een werkneemster, U. B., vermoedelijk het slachtoffer was van mensenhandel door haar pooier C. G., de eerste beklagde, en zij op de diensten van de politie beroep wou doen om een klacht te formuleren.

Uit het verhoor van U. B. blijkt dat zij in Hongarije in armoede leefde. Zij meent dat zij door de situatie waarin zij toen verkeerde een gemakkelijk slachtoffer was voor C. G.. Een vriendin bracht haar in contact met C. G. die haar aan het werk kon helpen in een bar waar al 2 meisjes, K. D. en S. E., voor hem werkten. Zij zou in een vitrinebar werken en klanten lokken om er dan tegen betaling seks mee te hebben. C. G. beloofde dat haar verdiensten 50/50 verdeeld zouden worden. De verdeling van de verdiensten zou gebeuren door S. E., die haar moest controleren, kijken hoeveel klanten zij bediende en dat telefonisch doorgeven aan C. G.. Zij ving haar activiteiten aan in de vitrinebar "B. B. Y." van "M.". Uiteindelijk werkte zij alle dagen van de week, 12 uur per dag van 20h tot 8h en verdiende zij tussen de 650 tot 900 EUR dag, gelden die ze volledig diende af te geven aan C. G.. Zij kreeg dagelijks 20 EUR van hem voor haar levensonderhoud en 140 EUR voor de betaling van het huurgeld voor de vitrine. Toen zij hem aansprak over de afgesproken "50/50-verdeling" werd hij kwaad en zei dat hij het geld voor haar in bewaring hield. Ze heeft eenmaal proberen vluchten met een klant maar werd verklikt door D. en E. en werd gevat door C. G., die haar slagen toebracht. M. heeft de verwondingen gezien en zij moest een week niet gaan werken. K. D. en S. E. zouden volgens haar dagelijks slagen krijgen van C. G., zeker wanneer zij te weinig verdiend hadden. Zij maakte duidelijk aan C. G. dat ze er niet meer wou werken, maar moest er blijven werken tot hij een ander meisje uit Hongarije had gehaald. In augustus 2014 is zij terug gekomen naar Gent om voor zichzelf te werken in een vitrinebar. C. G. weet dit en valt haar regelmatig lastig en bedreigt haar.

Op 9 oktober 2014 kreeg de politie een oproep van B. M., zaakvoerder van de zaak C., met de inlichting dat zij 2 dienststers zou ophalen in hotel D.. Het betrof K. D. en K. M.. De vrouwen werden daar volgens haar vastgehouden door hun pooier en een derde vrouw zou nog worden vastgehouden tegen haar wil. B. M. ging met de twee vrouwen naar het politiebureau. Zij werd constant opgebeld door C. G..

K. D. verklaart dat zij in Hongarije drie kinderen heeft die geplaatst werden in een pleeggezin omwille van de slechte thuissituatie. Zij leefde in armoede in Hongarije. Een vriendin, namelijk S. E., bracht haar in contact met C. G.. Zij is in februari 2014 met hem naar België gekomen. Hij is haar pooier. Hij heeft haar identiteitsdocumenten onder het mom dat ze deze zo niet kon verliezen. Zij werkte eerst van 8 uur 's ochtends tot 20h 's avonds en later van 20h 's avonds tot 8h 's ochtends in café C.. Zij verdient tussen de 300 en 600 EUR per dag en geeft haar geld af aan G.. Zij krijgt elke dag 10 of 20 euro van hem. Voor het hotel betaalt zij 250 euro. Zij doet het werk vrijwillig maar stelt dat zij wil werken als zelfstandige, zonder pooier. Zij stelt niet bang te zijn van G.. Zij zegt dat ze nooit slagen heeft gekregen van hem. S. E. krijgt volgens haar wel vaak slagen. Volgens haar verdiende G. in 8 maanden minimum 80.000 euro aan haar. De verdiensten werden volgens haar nergens genoteerd.

Volgens de politie is K. D. bang van G. en durft ze niet openlijk te praten.

K. M. verklaart dat zij in erg grote armoede leefde in Hongarije. G. bood haar aan naar België te komen om in de prostitutie te werken. Zij vertrok op 31 juli 2014 en verblijft sinds 1 augustus 2014 in België. Zij werd door een vriend van G. met de auto naar België gebracht. In België diende zij haar identiteitspapieren aan G. te geven. Zij werkte in het begin elke dag in café C., van 8h 's avonds tot 8h 's ochtends. Tegenwoordig werkt zij één dag niet in het weekend. Zij verdient 450 à 500 euro per dag. In het begin mocht zij het geld bijhouden, maar zij moest hiermee wel een aantal schulden betalen aan G.. Sinds een maand moet zij echter elke morgen haar geld afgeven aan G.. Zij kreeg 20 EUR om eten te kopen. Zij stelt dat zij haar geld dat zij aan G. gaf nog steeds niet heeft gekregen. E. is degene die controleert en exact weet hoeveel klanten zij had op een nacht. Zij is bang van E. en voelt zich onder druk gezet door haar. Zij verblijft in het D.-hotel en moet dit zelf betalen. Ze krijgt hiervoor het exacte bedrag van G.. Zij verklaart verder dat G. haar in het verleden geslagen heeft. Zo kreeg zij twee weken geleden nog 3 vuistslagen op haar voorhoofd en trok hij aan haar haar, omdat zij niet genoeg verdiend had. D. kreeg om dezelfde reden ook slagen maar zij is te bang om dit te zeggen. Zij denkt dat G. 24.000 euro aan haar verdiende in twee maand. Zij heeft erg veel schrik voor G., vooral voor haar kinderen, omdat hij veel contacten heeft in de seksmafia in Hongarije. C. G. bedreigt haar sinds zijn arrestatie en zijn vader valt haar moeder lastig in Hongarije. In verband met de gebeurtenissen op 10 oktober 2014 stelt zij dat zij werd opgehaald door M.. G. had haar al 3 nachten opgesloten, waardoor zij niet kon gaan werken. Nadat zij had geprobeerd om weg te lopen, kwamen E. en G. haar halen en zeiden dat haar kinderen ernstig ziek waren en zetten haar onder druk. Ze ging terug mee met hen. E. verhinderde haar 's nachts weg te gaan of te gaan werken.

B. M. verklaart dat D. en M. in haar bar werken. Zij hebben dezelfde pooier. M. was al drie dagen niet komen opdagen. Volgens de andere dienstster zou zij in haar kamer worden gehouden door haar pooier. Zij heeft de politiediensten op 10 oktober 2014 opgebeld om de twee meisjes te helpen. B. M. verklaart verder dat in het begin alles normaal liep, maar na een tijdje stelde zij vast dat S. E. altijd de huurgelden voor de vitrines betaalde in naam van de andere meisjes. De man van S. E. werd door hen aangeduid als hun pooier. Zij stelden dat zij al hun verdiensten uit de vitrinebar moesten afgeven aan "G.", zijnde C. G.. Ze stelden dat zijzelf, en ook S. E., slagen kregen als zij niet genoeg geld verdienden. S. E. hield de meisjes onder controle en zij moesten hun verdiensten aan haar afgeven. S. E. gaf het geld dan aan haar man.

C. G. stelt dat hij M. kent van in zijn jeugd. Hij weet niet hoe zij in België is geraakt. Hij stelt dat hij M. niet van haar vrijheid kan beroven als hij in Hongarije zit. Hij ontkent dat hij de papieren van M. in zijn bezit zou hebben. Hij ontkent dat hij de pooier van M. is, dat hij haar prostitutie heeft aangeboden en dat zij haar geld zou moeten afgeven aan hem. M. heeft aan zijn vrouw gezegd dat hij haar niet graag ziet en affaires heeft, waardoor hij ruzie heeft met zijn vrouw en met M.. Hij heeft haar een grote oorveeg gegeven na die ruzie. Daarom is zij nu boos op hem. Hij ontkent dat hij M. en D. zou geslagen hebben omdat ze te weinig verdienen. Hij ontkent dat hij ooit geld gekregen heeft van hen, integendeel zijn vrouw gaf hen geld voor de vitrine. D. verklaart deze dingen omdat zij wraak zou willen, ze is jaloers op E..

S. E. zegt dat zij ongeveer 7 maanden in België is. Zij is gehuwd met C. G.. Ze is naar Gent gekomen om er in de prostitutie te werken. Zij verdient tussen de 500 tot 700 euro per nacht

en geeft dit aan haar man om dit te verbergen. Het verdiende geld stuurt ze op naar haar ouders via Western Union. Zij is niet bang van haar man. Zij verklaarde aanvankelijk dat zij zelf K. D. en K. M. heeft aangesproken in Hongarije om naar België te komen. Zij kwamen echter vrijwillig. Ze hadden geldproblemen en kozen daarom voor dit werk. D. is volgens haar zodanig in armoede dat ze haar kinderen is kwijt geraakt. Aanvankelijk stelt zij dat C. G. geen pooier is, maar uiteindelijk wijzigt zij dit en verklaart dat hij de pooier is van D.. Ze noemt hem de pooier van D. omdat hij haar heeft geslagen. D. en M. verblijven in hetzelfde hotel (D.) als C. G. en S. E.. Zij hebben zelf hun identiteitsdocumenten. Zij erkent dat G. eens de identiteitsdocumenten van D. bij zich genomen heeft, maar dit was tijdelijk, nadat zij zelf in café C. was beroofd van haar identiteitsdocumenten. De identiteitsdocumenten van M. zou hij hebben terug gebracht uit Hongarije. Zij heeft er weet van dat beide meisjes slagen kregen van C. G.. De reden was dat zij tegen haar gelogen hadden. D. was verliefd op G.. Zij weet dat D. de helft van haar verdiensten moet afgeven aan G.. M. gaf haar geld van de voorbije weken mee aan G. om dit af te geven aan haar ouders in Hongarije; ze moest wel geld afgeven aan haar pooier, M.. Wat de opsluiting van M. betreft, stelt S. E. dat zij inderdaad sinds maandagavond niet meer weggeweest is uit het hotel. Dit was echter haar keuze, zij werd daar zeker niet vastgehouden. De zaterdag en zondag daarvoor was zij samen met A. ergens anders gaan slapen. In een latere verklaring, op 11 november 2014 stelt S. E. dat ze was weggelopen met een Marokkaanse jongen. S. E. zegt dat M.'s partner, C. M., haar bevolen had om M. terug te halen. M. mocht wel het hotel verlaten om eten te kopen, maar niet om te werken. Zij zou worden opgehaald om terug naar Hongarije te gaan. S. E. ontkende aanvankelijk dat zij de meisjes controleerde, maar erkent wel dat zij op vraag van M., M.'s levenspartner en pooier, alles noteerde wat zij verdiende. Op 12 november 2014 verklaart zij dat zij een controlerende functie had, doch dit op vraag van C. M..

L. M. stelt dat R. E. zijn verloofde is. Hij stelt dat zij naar Gent wou komen om in de prostitutie te werken. L. B. wou ook in de prostitutie werken. Hij ontkent dat hij op 10 oktober 2014 wou vluchten, het was toeval dat hij net toen vertrokken was. Hij ontkent ook dat hij S. E. gevraagd heeft om M. in het oog te houden. Hij is ook haar pooier niet. Hij ontkent dat hij soms M. wordt genoemd en stelt dat hij B. niet kent. Hij erkent dat hij soms meisjes van en naar de luchthaven van Charleroi brengt. Als B. één van die meisjes was, dan is dat toeval. Hij ontkent dat E. voor hem zou werken. Ze is zijn vrouw. Zij geeft ook het geld niet aan hem; ze sparen voor een huis in Hongarije.

R. E. verklaart dat zij L. M. drie jaar geleden heeft leren kennen op een feestje. Zij houden van elkaar. Hij heeft momenteel geen inkomen en leeft van het geld dat zij verdient in de prostitutie. Ze zouden hiermee dan een huis kopen in Hongarije. Zij is destijds samen met L. M. naar België gekomen. Haar vriendin heeft werk voor haar geregeld in de prostitutie. Zij werkt 7 dagen op 7 van 20h tot 8h en verdient dagelijks ongeveer 350 euro. Haar geld geeft ze af aan L. M. om het bij hem te houden en te bewaren uit veiligheid. Maandelijks stuurt zij geld op naar haar familie. In Hongarije kende zij armoede. Zij heeft zelf gekozen voor de prostitutie. Volgens haar werken er geen meisjes voor L. M.. Hij is wel goed bevriend met C. G.. L. B. is een oude vriendin van haar. Omdat ze te weinig geld verdient uit de prostitutie heeft L. B. gevraagd om bij hen te mogen slapen. Zij is nieuw in Gent en heeft nog weinig geld verdiend. Ze gingen akkoord dat zij bij hen mocht blijven tegen betaling van 50 EUR per dag.

Uit de outprint van de geldtransfers op naam van R. E. blijkt dat zij op regelmatige basis een bedrag overmaakte aan R. V..

L. B. stelt dat zij op 13 november 2014 met het vliegtuig naar België gekomen is. Op 14 november is zij begonnen werken. E. en M. zeiden dat zij best bij hen in de kamer kon logeren. Ze heeft E. leren kennen via Facebook. E. vertelde haar dat ze in de prostitutie werkte. Na haar studies besefte B. dat ze niet veel opties had en ze contacteerde E. met de vraag of zij haar kon helpen. E. stuurde haar geld voor een vliegtuigticket. Ze werkt in een vitrinebar en ontvangt zelf haar verdiensten maar moet om de drie dagen 150 euro betalen aan E. voor het hotel en een deel terugbetaling van het geleende geld. Wellicht is hier ook het eten inbegrepen, want ze eten één keer per dag samen. Ze geeft dit geld af aan E.. Ze heeft tot nu toe nog maar één keer 150 euro betaald. Ze moet ook 130 euro cabinegeld betalen aan de baas van de bar. Ze voelt zich niet uitgebuit. Ze heeft geen pooier maar werkt voor zichzelf.

Uit politionele informatie blijkt dat C. G. op 13 februari 2014 gecontroleerd werd als passagier in de personenauto zwarte AUDI met Hongaarse nummerplaat (...). Hij had toen een bedrag van 1.835 euro in zijn bezit. Het voertuig werd bestuurd door L. M., die in het bezit was van 4.080 euro.

B. BESPREKING

Tenlastelegging A

Ten aanzien van de eerste en de tweede beklagde

De rechtbank acht tenlastelegging A in hoofde van de eerste en de tweede beklagde bewezen en steunt zich daarbij op de volgende elementen van het strafdossier:

- de oorspronkelijke verklaring van C. S. E., dewelke erg gedetailleerd is en op een aantal belangrijke punten overeenstemt met de verklaring van de slachtoffers;
- de met elkaar overeenstemmende en gedetailleerde verklaringen van de slachtoffers K. D. en K. M.; hun verklaringen werden ook bevestigd door R. E. die stelde dat E., de tweede beklagde, en nog twee andere meisjes uit de bar C. (M. en D.) werkten voor de eerste beklagde, die zij beschreef als een Hongaarse pooier;
- de verklaringen van U. B. waaruit een gelijkaardige modus operandi blijkt;
- de verklaring van B. M. die overeenstemt met de verklaringen van K. D. en K. M.;
- de vaststellingen van de politie op 10 oktober 2014; B. M. werd aangetroffen in een wagen, samen met K. M. en K. D.; dit stemt overeen met hun verklaring over hetgeen gebeurde op 10 oktober 2014;
- de tewerkstellingsinformatie waaruit blijkt dat zowel K. D., U. B. als de tweede beklagde gedurende enige tijd, tot 31 juli 2014, tewerkgesteld waren in bar M. te (...). Vanaf 1 augustus 2014 werkten K. D., K. M. en de tweede beklagde voor Bar C., gevestigd op hetzelfde adres te (...);

De rechtbank wordt in deze zaak geconfronteerd met gewijzigde verklaringen van de tweede beklagde, K. D. en K. M.. Deze nieuwe verklaringen komen de rechtbank echter ongeloofwaardig voor. De rechtbank hecht daarentegen wel belang aan de oorspronkelijke verklaringen die de betrokkenen onmiddellijk na de politionele tussenkomst aflegden. Deze verklaringen werden in alle vrijheid afgelegd, zijn erg gedetailleerd en zijn onderling

incongruent.

De oorspronkelijke verklaringen stemmen bovendien, in tegenstelling tot wat de eerste beklagde voorhoudt, wel degelijk overeen met de objectieve gegevens zoals die blijken uit de vluchtgegevens en tewerkstellingsplaatsen.

Zo stelt K. M. dat zij op 31 juli 2014 vertrokken is met de auto uit Hongarije en op 1 augustus 2014 aankwam in België. Diezelfde dag zou zij beginnen werken zijn in Bar C.. Dit wordt bevestigd door de gegevens in verband met haar tewerkstelling.

K. D. verklaarde dat zij sinds februari 2014 in België verblijft. Dit stemt overeen met de tewerkstellingsgegevens, waaruit blijkt dat zij vanaf 16 februari 2014 tewerkgesteld was in de bar B. te Gent. Zij stelt ook dat zij samen met de tweede beklagde in bar C. heeft gewerkt. Daar waar zij stelt dat zij 250 euro betaalt voor het hotel voegt zij er zelf aan toe dat zij dit kon betalen omdat ze haar geld nog niet had afgegeven. Het feit dat K. D. een aantal keren terug naar Hongarije is geweest en voordien ook in de prostitutie heeft gewerkt, doet geen afbreuk aan haar geloofwaardigheid, integendeel, zij verklaarde dit ook zelf tijdens haar verhoor.

Ook de verklaring van U. B. stemt overeen met de tewerkstellingsgegevens zoals weergegeven in het strafdossier. Hieruit blijkt dat zij vanaf 22 maart 2014, zijnde de eerste weken na haar aankomst, tewerkgesteld was in de bar B. B. Y.. Vanaf 3 april 2014 was zij ook ingeschreven in de bar M. te (...), zijnde hetzelfde adres als de bar C.. Ook de tweede beklagde en K. D. waren in die periode tewerkgesteld in de bar M.. Dit stemt overeen met de verklaring van U. B., zij het dat er enige verwarring bestaat over de benaming van de vitrinebar. De rechtbank stelt vast dat alle dames steeds spreken over de bar C., terwijl alle tewerkstellingsgegevens voor de periode tot 31 juli 2014 spreken over de bar M.. Pas vanaf 1 augustus 2014 is er in de tewerkstellingsgegevens van de verschillende dames sprake van Bar C.. Beide bars hebben hetzelfde adres, hetgeen de verwarring kan verklaren. De verklaring van U. B. is naar oordeel van de rechtbank coherent, gedetailleerd en wordt op verschillende punten gestaafd door de andere verklaringen en door de tewerkstellingsgegevens, zodat ook deze verklaring de rechtbank geloofwaardig voorkomt.

Uit de strafinformatie blijkt dat zowel de eerste als de tweede beklagde de slachtoffers in Hongarije benaderden en aanwierven om in België te werken. De slachtoffers werden door de eerste en tweede beklagde overgebracht naar België. Zij betaalden de vlucht en lieten dit nadien terugbetalen of lieten hen meerijsen met de auto. In Gent namen zij controle over de slachtoffers: zij overnachtten allen in hetzelfde hotel als de eerste en tweede beklagde; de tweede beklagde controleerde hun verdiensten in opdracht van de eerste beklagde. De slachtoffers dienden het overgrote deel van hun verdiensten af te geven en kregen slechts een beperkte vergoeding voor hun prestaties. Er is ook sprake van fysiek geweld uitgaande van de eerste beklagde. Laatstgenoemde reed met zijn auto langs de bars ter controle. De tweede beklagde betaalde de huurgelden voor de vitrines in naam van de andere meisjes; de eerste beklagde had ook de identiteitskaart van K. M. en K. D. gedurende enige tijd in zijn bezit. Het is duidelijk dat de slachtoffers in hun vrijheid werden beperkt. Het feit dat de eerste beklagde regelmatig terug naar Hongarije vloog, doet geen afbreuk aan zijn mogelijkheid tot controle over de verschillende meisjes.

Het materieel element van het misdrijf mensenhandel, dat bestaat in de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, is aldus bewezen in hoofde van de eerste en tweede beklagde.

Het moreel element bestaat erin dat de gedraging één van de doelstellingen zoals opgesomd in art. 433 quinquies Sw moet nastreven. Het betreft onder andere de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting (art. 433 quinquies § 1, 1° Sw). Ook dit moreel element is bewezen, nu vaststaat dat voornoemde handelingen van de eerste en tweede beklagde de uitbuiting van de prostitutie van de betrokken dames tot doelstelling hadden. Zij namen deze slachtoffers mee naar Gent om ze voor hen te laten werken in de prostitutie. Zij namen hun verdiensten uit de prostitutie af en buiten hen op die manier uit.

De verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, is bewezen.

Uit de verklaring van de slachtoffers blijkt dat zij allen in grote armoede leefden in Hongarije. Het is duidelijk dat de eerste en tweede beklagde misbruik hebben gemaakt van hun precaire situatie om hen te overtuigen om mee te gaan naar België om er in de prostitutie te werken. Zij vertrokken met weinig middelen en in België moesten zij ook hun verdiensten afgeven. Bovendien zijn zij allen afkomstig uit Hongarije en zijn zij de Nederlandse taal niet machtig. Gelet op hun precaire toestand konden zij gemakkelijk worden misbruikt. Verder blijkt dat de eerste beklagde de dames sloeg en hen bedreigde. K. M. verklaarde ook dat zij veel stress voelde door de tweede beklagde en dat deze haar opsloot en verhinderde het hotel te verlaten, op instructies van de eerste beklagde. De tweede beklagde controleerde hen. Het is duidelijk dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van geweld, bedreiging en dwang. Deze verzwarende omstandigheid is eveneens bewezen.

Voor wat betreft de verzwarende omstandigheid dat de betrokken activiteit een gewoonte uitmaakte, volstaat de herhaling van hetzelfde misdrijf. De eerste en tweede beklagde hebben bij herhaling het tenlastegelegde misdrijf van mensenhandel uitgevoerd. Wat tenslotte de verzwarende omstandigheid van vereniging betreft, wijst de rechtbank er op dat een vereniging strafrechtelijk gezien een feitelijk begrip is dat onder de appreciatie valt van de feitenrechter. Het omvat het zich verbinden met anderen tot een misdadig opzet, waarbij dit samenwerkingsverband als een eenheid naar buiten optreedt. Het bepalen van het aantal leden waaruit de vereniging bestaat is overgelaten aan de beoordeling van de feitenrechter (M. DE SWAEF en M. TRAEEST, "Bendevorming en criminele organisaties", in Comm. Strafr., losbl., afl. 57, februari 2008, 83). Het is niet vereist dat er veel leden zijn.

De vereniging moet verder geen uitgesproken karakter van bestendigheid vertonen: het volstaat dat ze een werkelijk bestaan heeft en dat de leden ervan aan elkaar verbonden zijn om te handelen op het geschikte ogenblik (Cass. 21 oktober 1963, R.D.P., 1963-64, 269).

Dit betekent dat enige vorm van onderlinge verstandhouding dus al voldoende is, bijvoorbeeld in de vorm van een georganiseerde groepsdynamiek die soms maar ontstaat op het moment van het plegen van de beoogde misdrijven zelf (S. VANDROMME en C. DE ROY, "De strafbaarheid van voorbereidingshandelingen en uitvoeringshandelingen. De nieuwste ontwikkelingen in het leerstuk van de strafbare poging en de gevolgen ervan voor het strafprocesrecht", in Strafrecht en strafprocesrecht, XXXIle Postuniversitaire cyclus Willy Delva, Mechelen, Kluwer, 2006, 527).

Uit het strafdossier blijkt duidelijk dat er in deze zaak sprake is van een vereniging die mensenhandel organiseerde, dat de leden van de vereniging (zijnde de eerste en tweede beklagde) met elkaar bindingen hadden en dat er een taakverdeling bestond waarbij de verschillende leden een eigen rol vervulden.

Ten aanzien van de derde beklagde

Voor wat betreft de derde beklagde acht de rechtbank tenlastelegging A niet bewezen. De derde beklagde wordt enkel vernoemd door U. B. onder de naam 'M.' als zijnde de persoon die haar opgehaald heeft aan de luchthaven van Charleroi. De beschrijving van het voertuig stemde ook overeen met het voertuig, een zwarte Audi, van de derde beklagde. Dit element volstaat echter niet als bewijs van het mededaderschap in hoofde van de derde beklagde.

De derde beklagde dient te worden vrijgesproken voor de tenlastelegging A.

Tenlastelegging B

De tenlastelegging B is naar oordeel van de rechtbank niet bewezen in hoofde van de derde beklagde.

L. B. verklaart dat zij zelf contact heeft opgenomen met R. E., zij verblijft vrijwillig in dezelfde kamer als de derde beklagde en R. E. en mag in principe zelf haar verdiensten houden, maar moet wel om de drie dagen 150 EUR afgeven aan R. E. met het oog op de terugbetaling van haar verblijf in het hotel en haar vliegticket.

Uit het strafdossier blijkt niet dat er sprake is van de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle door de derde beklagde.

De derde beklagde dient te worden vrijgesproken van tenlastelegging B.

Tenlastelegging C

Onder tenlastelegging C wordt de derde beklagde vervolgd voor de exploitatie van eens anders ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheid dat hij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand en direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang.

De ontucht of prostitutie van eens anders exploiteren kan erin bestaan er rechtstreeks of onrechtstreeks een financieel voordeel uit te halen en een bron van inkomsten te maken. Het kernwoord van deze tenlastelegging is het begrip "exploitatie", m.a.w. er dient sprake te zijn van misbruik.

De rechtbank wijst er op dat het niet strafbaar is om binnen de huishoudelijke sfeer mee te genieten van de inkomsten uit prostitutie van de persoon met wie men samenleeft, indien er geen sprake is van exploitatie. De onderliggende gedachte is de zich prostituerende persoon op sociaal vlak niet te marginaliseren door hem of haar in de onmogelijkheid te stellen tot gewoon sociaal contact, inbegrepen een gezinsleven. De wetgever heeft beoogd te vermijden dat het "samenleven" met een prostituee bestraft wordt. Het komt er voor de rechtspraak op aan om voor elk geval afzonderlijk de grens te bepalen tussen het "exploiteren" (of het "profiteren") en het "samenleven", wat uiteraard ook (geen strafbaar) economisch voordeel oplevert (Gedr. St. Kamer 1993 -1994, nr. 1381/6, 14-15; Senaat 1993-94, 1142/3, 31).

Het is aldus de rechtbank die oordeelt of er sprake is van de specifieke exploitatie van een prostituee.

De rechtbank meent dat niet bewezen is dat er sprake is van exploitatie door de derde beklagde ten aanzien van R. E.. De derde beklagde en het vermeende slachtoffer, R. E. hebben een relatie en zijn verloofd. R. E. verklaart wel dat zij haar verdiensten afgeeft aan de derde beklagde, maar stelt dat zij dit doet "voor de veiligheid". Zij stuurt bovendien geld op naar haar familie en ze stellen beiden dat ze sparen voor een huis in Hongarije. Uit de gegevens van T. blijkt ook dat R. E. effectief op regelmatige basis een bedrag overmaakt aan R. V..

De derde beklagde heeft geen inkomsten en de prostitutie van R. E. levert voor hem weliswaar een voordeel op, maar de rechtbank is van oordeel dat dit geen strafbaar economisch voordeel betreft. Het feit dat de derde beklagde meegeniet van de inkomsten van zijn partner uit de prostitutie is in dit geval een logisch gevolg van het feit dat zij als partners samenleven en een gezin vormen.

De tenlastelegging C is niet bewezen, zodat de derde beklagde ook hiervoor wordt vrijgesproken.

C. STRAFTOEMETING

De door de eerste en tweede beklagde gepleegde feiten zijn uiterst ernstig. Zij maakten meermaals misbruik van de precare situatie van verschillende dames in Hongarije om hen hier in België uit te buiten. Zij handelden uit puur geldgewin en hielden totaal geen rekening met de psychische en fysieke integriteit van hun slachtoffers. Zij hielden hun slachtoffers onder controle en deinsden er niet voor terug om geweld en bedreigingen te gebruiken. Hun handelen is strijdig met de menselijke waardigheid.

Het is duidelijk dat de eerste beklagde hierbij de sturende kracht was. Het aandeel van de

tweede beklagde mag echter niet worden onderschat zoals overigens ook blijkt uit de verklaringen van de verschillende slachtoffers. Bij de bestraffing dient de rechtbank uiteraard rekening te houden met de onderscheiden rol van de eerste en de tweede beklagde.

Daarnaast houdt de rechtbank bij de bestraffing rekening met het blanco strafrechtelijk verleden van de beklagden. Beiden komen nog in aanmerking voor uitstel van de tenuitvoerlegging van de bestraffing.

Om de beklagden op het ontoelaatbare van hun handelen te wijzen en herhaling te voorkomen, worden zij veroordeeld tot de hierna bepaalde gevangenisstraf en verplichte geldboete.

Krachtens artikel 433quinquies § 4 Sw. dient de geldboete zoveel keer toegepast te worden als er slachtoffers zijn.

Het openbaar ministerie vordert bovendien de verbeurdverklaring van het bedrag van 147.850 euro ten aanzien van de eerste beklagde.

De door de onderzoekers opgestelde berekening houdt rekening met de verklaringen van de slachtoffers. Dit neemt niet weg dat dergelijke berekening geen exacte wiskunde betreft (er werd uitgegaan van een vast bedrag per dag, terwijl de inkomsten in de prostitutie weliswaar kunnen variëren) en dat in het voordeel van de beklagde dient rekening te worden gehouden met een foutenmarge.

Bovendien houdt de rechtbank bij de begroting van het vermogensvoordeel rekening met de geldboete die reeds werd opgelegd aan de eerste beklagde.

Rekening houdend met bovenstaande elementen wordt het vermogensvoordeel in hoofde van de eerste beklagde door de rechtbank naar billijkheid bepaald op 100.000,00 euro. Dit bedrag dient te worden verbeurdverklaard, een misdrijf mag niet lonen.

De eerste en tweede beklagde dienen te worden veroordeeld in betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders. Deze bijdrage, als bepaald in artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd bij Wet van 22 april 2003 en bij artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 31 oktober 2005 dient thans te worden bepaald op vijftientig euro, te vermeerderen met vijftig opdecimen tot honderdvijftig euro ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 13 november 2012 (B.S. 29 november 2012) worden de beklagden tevens veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze bedraagt thans 51,20 euro (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) B.S. 1 maart 2013).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41 42, 43, 43bis, 66, 79, 80, 380§1, 433 septies, Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2, 3 K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van C. G.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, tot een GEVANGENISSTRAF van TWEE JAAR en een GELDBOETE van (3 maal duizend euro=) DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00). Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ACHTTIENDUIZEND EURO (€18.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft EEN JAAR van de uitgesproken GEVANGENISSTRAF VAN TWEE JAAR zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft. Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft DUIZENDVIJFHONDERD EURO (€1.500,00). gebracht op negenduizend euro (€9.000,00), of een vervangende gevangenisstraf van een maand en vijftien dagen, van de uitgesproken GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00) zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt overeenkomstig artikel 42, 43 en 43 bis strafwetboek, de bijzondere

verbeurdverklaring van een bedrag van HONDERDDUIZEND EURO (€100.000,00) ten laste van de beklaagde, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO (€25,00), verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van C. S. E.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, tot een GEVANGENISSTRAF van TIEN MAANDEN en een GELDBOETE van (3 maal duizend euro=) DRIEDUIZEND EURO(€3.000,00).

Verhoogt de geldboete met vijftig decimes, aldus gebracht op ACHTTIENDUIZEND EURO (€18.000,00).

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft VIJF MAANDEN van de uitgesproken GEVANGENISSTRAF VAN TIEN MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van VIJF JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft DUIZENDVIJFHONDERD EURO (€1.500,00). gebracht op negenduizend euro (€9.000,00), of een vervangende gevangenisstraf van een maand en vijftien dagen, van de uitgesproken GELDBOETE van DRIEDUIZEND EURO (€3.000,00) zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO (€25,00), verhoogd met vijftig decimes, aldus gebracht op HONDERD VIJFTIG EURO (€150,00), te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Ten aanzien van L. M.

Spreekt de beklaagde vrij van de hierboven omschreven tenlasteleggingen A, B en C.

De overtuigingsstukken

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2014 10055, 2014 09926, 2014 10077, 2014 11416.

Verklaart verbeurd overeenkomstig art 42, 1° Sw het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. 2015 00696, eigendom van de eerste beklagde en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

De kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 666,48 euro.

Laat de kosten van dubbele dagvaarding gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat, tot heden begroot op 178,98 euro.

Veroordeelt de eerste en tweede beklagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 487,50 euro, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Legt ELKE veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van ÉÉNENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€1,20) (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131quater (ns) (B.S. 1 maart 2013)).
OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Dit vonnis is, na beraadslaging, gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, G28w kamer, samengesteld uit:
de heer H. W., rechter, die de terechtzitting voorzigt;
mevrouw C. B., rechter,
de heer A. M., rechter, die in de onmogelijkheid verkeert om het vonnis te ondertekenen, waarvoor hij aan de beraadslaging heeft deelgenomen;
en in openbare terechtzitting van DERTIEN MEI TWEEDUIZEND VIJFTIEN
uitgesproken door de heer H. W., die de terechtzitting voorzigt; in aanwezigheid van mevrouw A. L., substituut-procureur des Konings, met bijstand van mevrouw I. M., griffier.

(...)